

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010859
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118010859.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému K. I., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. apríla 2019, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, odvolanie obžalovaného K. I., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18.01.2019, sp.zn. 5T/66/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. I. **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Označeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18.01.2019 sp.zn. 5T/66/2018 bol obžalovaný K. I. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 16. júna 2018 v čase o 06.23 hod. y O. O. na ul. Komenského, v bočnej uličke nachádzajúcej sa oproti vchodu do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, pred vchodom do Evanjelického gymnázia O. O. pod vplyvom alkoholu oslovil okoloidúceho V. Z. s otázkou, či nemá cigarety, na čo tento vytiahol zo zadného vrečka nohavíc pánsku hnedú peňaženku, ktorú pred ním otvoril v očakávaní, že v nej bude mať ako rezervu cigarety, tieto tam však nemal, len bankovku v hodnote 10,-€, ktorú keď K. I. uvidel, tak osloveného zovretou päšťou ruky jedenkrát spredu udrel do pravej strany hrudníka v oblasti zadnej podpazušnej čiary vo výške VI. až VIII. rebra vpravo a z pravej ruky mu vytrhol peňaženku, následne sa dal na útek smerom dole po ulici Komenského a pokračoval smerom dole po ulici Hornej, peňaženku cestou po vybratí bankovky odhodil, čím spôsobil V. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. O., ul. I. XX pomliaždenie pravej strany hrudníka, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie, a ktoré ho obmedzovalo svojou bolestivosťou po dobu maximálne 13 dní a škodu na majetku vo výške 10,-€. Za to obžalovanému uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. m), § 38 odsek 2, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu uložil aj ochranné opatrenie podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., a to ochranné protitoxikomanické liečenie vo forme ambulantnej. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenému V. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. O., ul. I. XX vo výške 182,40 € a škodu za odcudzenú hotovosť vo výške 10 €, poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 vo výške 66,12 € a poškodenej Sociálnej poisťovni, so sídlom 29. Augusta 8-10, 813 63 Bratislava, vo výške 438,30 €.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2019 po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, pričom ho následne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 12.03.2019. V jeho dôvodoch namietal druh a výmeru uloženého trestu rozsudkom súdu prvého stupňa, keď opakovane zvýraznil to, že pokiaľ okresný súd po doručení obžaloby vo veci vydal trestný rozkaz dňa 07.11.2018, uložil

mu trojročný trest odňatia slobody, pričom napriek tomu, že vo veci bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, skutkové okolnosti sa nezmenili a napadnutým rozsudkom mu bol uložený trest prísnejší. Dôsledne poukázal na obsah ust. § 34 Tr. zák., zvyrazňujúc, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V jeho prípade by uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti dosiahol účel trestu a v tej súvislosti zvyraznil to, že by probačný úradník dôsledne vplýval na jeho prevýchovu, poskytoval mu odbornú pomoc a kontroloval jeho správanie. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby vo veci rozhodol sám a uložil mu buď miernejší trest odňatia slobody, resp. trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného K. I. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.12.2018 vykonal výsluch obžalovaného, svedka (zároveň poškodeného) V. Z., za splnenia procesných podmienok prečítal zápisnice o výsluchu svedkov Q.. K. Y., I. B., I. V. a na hlavnom pojednávaní 18.01.2019 doplnil dokazovanie výsluchom znalca Q.. X. B., v zmysle § 269 Tr. por. prečítal a oboznámil obsah listinných dôkazov zadokumentovaných v spisovom materiáli a na základe takto vykonaného dokazovania dospel nielen k správne skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaný zisteným konaním použil proti poškodenému V. Z. násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a navyše sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že tohto poškodeného napadol.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 188 ods. 1 Tr. zák. (je prísnejší zo zbierajúcich sa trestných činov) umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od troch do ôsmich rokov. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa k spáchaniu trestnej činnosti doznal a trestný čin úprimne oľutoval, pričom na druhej strane vo veci zistil síce jednu okolnosť, ktorá mu z hľadiska výmery trestu priťažovala, a to, že bol už za trestný čin odsúdený, no opomenul v jeho neprospech zistiť aj jednu okolnosť, ktorá mu z hľadiska výmery trestu priťažovala, a to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.). V takom prípade by potom bolo povinnosťou súdu prvého stupňa ukladať mu trest v upravenej zvýšenej trestnej sadzbe, v ktorej by dolnou hranicou bol trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a ôsmich mesiacov. Keďže vo veci nepodal odvolanie prokurátor, prakticky tak súd prvého stupňa rozhodol v prospech obžalovaného a toto pochybenie nebolo možné zo strany krajského súdu napraviť. Zhodne ako súd prvého stupňa, aj krajský súd z obsahu odpisu registra trestov na osobu obžalovaného zistil, že tento bol v minulosti dvakrát riešený súdom za majetkovú trestnú činnosť ako v teraz posudzovanom prípade, pričom naposledy mu bol uložený trest súhrnný vo výmere dvanástich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného protitoxikologického liečenia.

Trest odňatia slobody vykonal dňom 29.04.2018, pričom zakrátko spáchal trestnú činnosť posudzovanú v teraz súdenom prípade. Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu (samozrejme s výhradou, ktorá je uvedená vyššie). U obžalovaného sa uložený ročný trest odňatia slobody minul prevýchovným účinkom. Predovšetkým si sám musí dôsledne uvedomiť, že v prípade opakovania trestnej činnosti akéhokoľvek druhu by mohol byť už súdom postihnutý nepochybne prísnejšie.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku, ktorým na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ani vo výrokoch o ochrannom opatrení a náhrade škody, krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.